

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010515
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314010515.1

Rozhodnutie

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného N. C., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 1Pv 704/13/7702-11 zo dňa 26.08.2014, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. februára 2015 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný N. C.L., R.. XX.XX.XXXX C. J. P., T. D. K.
XXXX/XX, T., V. W.,

uznáva sa za vinného, že

ako otec A. C., R.. XX.XX.XXXX O. K.. J. C., R.. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine až do doby kým tieto nie sú schopné sami sa živiť a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/34/2004 zo dňa 19.10.2004 bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 1.000,- Sk (33,19 eur) mesačne do rúk matke detí I. C., toho času D., od 02.05.2013 až doposiaľ si túto povinnosť v Tornali a v Snine na území Slovenskej republiky a v Zbyslaviciach na území Českej republiky úmyselne pravidelne neplní aj napriek, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu detí prispievať mohol a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom matke detí sumu 1.028,89 eur a synovi A. od mesiaca február 2014 až doposiaľ sumu najmenej 431,47 eur, pričom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/50/2013 zo dňa 02.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2013, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, a bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu do 13.08.2014, teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin uvedený v odseku 1, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona, podľa § 54 Trestného zákona, na trest povinnej práce vo výmere 280 (dvestoosemdesiat) hodín.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Humenné podala dňa 02.09.2014 obžalobu na N. C. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby a oboznámení sa s obsahom spisového materiálu súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom po prednesení obžaloby prokurátorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného.

Na nasledujúce pojednávanie sa obžalovaný nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, preto súd podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a v rámci vykonaného dokazovania prečítal zápisnicu o výpovedi svedkyne I. D. a listinné dôkazy tvoriace obsah trestného spisu, pričom konštatoval zákonnosť vykonaných dôkazov i dôvodnosť podanej obžaloby.

Obžalovaný N. C. v konaní pred súdom spáchanie trestného činu nepoprel a zároveň prehlásil, že si je vedomý dôsledkov neplnenia vyživovacej povinnosti. Na výživu svojich maloletých detí neprispieval, lebo mu to neumožňovali majetkové pomery. Pracoval v Bratislave ako brigádnik, býval na ubytovni a po úhrade nájomného mu na živobytie ostávala suma 100,- až 120,- eur.

Z obsahu prečítanej svedeckej výpovede I. D., k rukám ktorej je obžalovaný povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť vyplýva, že ich manželstvo s obžalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C/394/2001 zo dňa 28.01.2002 a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu A. C., R.. XX.XX.XXXX O. J. C., R.. XX.XX.XXXX sumou 16,60 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 19P/34/2004 zo dňa 19.10.2004, právoplatný dňa 28.12.2004 bolo výživné zvýšené na sumu 33,19 eur , ktoré mal plniť vždy do 01. dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Nakoľko si obžalovaný ani v minulosti neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, podala na neho trestné oznámenie za zanedbanie povinnej výživy, za čo bol aj odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/50/2013 zo dňa 02.05.2013. Ani napriek tomuto odsúdeniu si otec detí svoju povinnosť vyživovať ich neplní a za obdobie od 27.05.2013 až doposiaľ dlhuje na výživnom na obidvoch synov sumu 930,- eur vrátane mesiaca júl 2014. Obžalovaný sa o synov nezaujíma, nekontaktuje sa s nimi a neposiela im žiadne darčeky. Náhradné výživné poberala iba do mesiaca august 2011, pričom od r. 2012 až doteraz o náhradné výživné nežiadala, lebo žije v Českej republike. V roku 2011 jej bola výplata náhradného výživného zrušená. Synovia však núdzou netrpia.

Usvedčujúce tvrdenia svedkyne D. sú opreté o listinné dôkazy, a to rodné listy detí, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný N. C. je otcom A. C., R.. XX.XX.XXXX O. J. C., R.. XX.XX.XXXX.

Úprava vyživovacej povinnosti, výška výživného a jej následné zvýšenie vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C/394/01 zo dňa 28.01.2002 a rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 19P/34/2004 zo dňa 19.10.2004.

Povinnosť obžalovaného prispievať na výživu A. C., R.. XX.XX.XXXX O. J. C., R.. XX.XX.XXXX vyplýva aj z potvrdení o návšteve školy na čl. 88-91. Keďže synovia obžalovaného študujú, teda nie sú schopné samé sa živiť, vyživovacia povinnosť obžalovaného trvá naďalej.

Predchádzajúce odsúdenie za zanedbanie povinnej výživy dokazuje právoplatný rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/50/2013 zo dňa 02.05.2011, ktorým mu bol za neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať mal. A. C. O. K.. J. C. v období od 08.04.2009 do 28.02.2013 uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Skutočnosť, že obžalovaný v žalovanom období od 02.05.2013 až doposiaľ mohol prispievať na výživu svojich detí vyplýva zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, v zmysle ktorej v uvedenom období obžalovaný nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi ani príspevkov k tejto dávke. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava je

obžalovaný od roku 2013 doteraz vedený ako zamestnanec spoločnosti E & M spol.s.r.o., M.R. Štefánika 1161, Trebišov (od 11.03.2013 do 08.04.2013) a spoločnosti EURO - PERSONAL s.r.o., Ružinovská 42, Bratislava (od 10.09.2013 do 30.11.2013).

Podľa zamestnávateľa obžalovaného - spoločnosti EURO - PERSONAL s.r.o., Ružinovská 42, Bratislava bol čistý mesačný príjem obžalovaného za mesiace 09/2013 vo výške 242,12 eur, 10/2013 vo výške 333,09 eur a 11/2013 vo výške 333,03 eur.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že konanie obžalovaného N. C. má všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, preto ho uznal vinným. Obžalovaný v období od 02.05.2013 až doposiaľ si túto svoju povinnosť v Tornali a v Snine na území Slovenskej republiky a v Zbyslaviciach na území Českej republiky úmyselne pravidelne neplnil aj napriek, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu detí prispievať mohol a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom matke detí sumu 1.028,89 eur a synovi A. od mesiaca február 2014 až doposiaľ sumu najmenej 431,47 eur, pričom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/50/2013 zo dňa 02.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2013, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, a bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu do 13.08.2014.

Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) TZ, to je, že obžalovaný priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd však zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) TZ, to je, že už bol za trestný čin odsúdený.

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vyváženú a z toho dôvodu súd nepristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 TZ, ani k úprave dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 TZ, v dôsledku čoho súd ukladal trest v trestnej sadzbe trestu odňatia slobody uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona - podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, teda v intervale 1 až 5 rokov.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Hodnotiac osobu obžalovaného je potrebné poukázať na jeho súčasný osobný život - je rozvedený. Žije s družkou, s ktorou má dcéru vo veku 2 rokov. Pracuje v spoločnosti Arios - personálne služby, s.r.o. so sídlom Rozvojová 2044/11, Košice ako vodič vysokozdvížneho vozíka s priemerným mesačným príjmom vo výške 420,- eur brutto. Výška mzdy je závislá od rozsahu vykonanej práce.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný N. C. doposiaľ 2 - krát súdne trestaný, pričom na prvé odsúdenie sa vzťahuje fikcia neodsúdenia, preto súd naň neprihliadal. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/50/2013 zo dňa 02.05.2013, právoplatný dňa 12.06.2013 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1(jeden) rok so skúšobnou dobou v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, t.j. do 13.08.2014.

V mieste trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený iba všeobecne. Žije v spoločnej domácnosti s družkou a ich 2 ročnou dcérou I.. Na verejnosti sa negatívne neprejavuje. Jeho správanie doteraz nebolo prejednávané komisiou na riešenie sťažností.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je nevyhnutné zohľadnenie všetkých zákonných kritérií na uloženie trestu tak, aby uložený trest bol nielen trestom zákonným z pohľadu platnej právnej úpravy, ale aj trestom spravodlivým, teda súladným s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym

dohovorom o ochrane ľudských práva základných slobôd, ktorý obžalovanému garantuje právo na spravodlivý súdny proces, neoddeliteľnou súčasťou ktorého je nepochybne aj právo na uloženie spravodlivého trestu.

Súd s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti nápravy, ako aj závažnosť žalovaného skutku za súčasnej potreby ochrany spoločnosti pokladal za dostatočný, primeraný a v neposlednom rade i za spravodlivý trest povinnej práce vo výmere 280 hodín, teda pri hornej hranici zákonom stanovenej výmery, ktorý bude na osobu obžalovaného pôsobiť výchovne a súčasne preventívne v tom smere, aby si uvedomil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a súdom stanovené výživné plnil včas a v určenej výške. Uloženie iného druhu trestu by malo nielen pre obžalovaného, ale najmä jeho rodinu nepriaznivé následky spočívajúce v strate zamestnania, živiteľa a otca novozaloženej rodiny a v neposlednom rade by sťažil možnosť obžalovaného naďalej prispievať na výživu syna A. O. J. C., ku ktorým jeho zákonná vyživovacia povinnosť ešte nezanikla a trvá naďalej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.